32e jaar. — Nr 64. Donderdag 28 Mei 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nr 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week 6 franks per jaar.
Twee » » 5 » »
Een » » 4 » »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 28 MEI.

M. Woeste.

Aalst manifesteert zondag aanstaande ter eere van M. Woeste, van zijnen vertegenwoordiger in de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Heel de deftige bevolking staat als één man op om hulde en eer te brengen aan hem, die zoo moedig en zoo gedurig op de bres staat voor recht en vrijheid.

Een goed deel van het land zal zich met dat eerbewijs vereenigen — en dit is verdiend.

M. Woeste is een der verdienstelijkste mannen der Kamer, en het is eene erkende waarheid dat, toen men hem den portefeuille heeft doen neerleggen, het land zelf er het meeste bij verloor.

Geen enkel politiek man is zoo boosaardig aangerand, zoo razend en zoo gedurig aangevallen door de liberale gazetten, als M. Woeste ; doch 't is waar ook, hij is man om heel dat leger blaffers af te wachten en hun allen moedwil duur te doen betalen....

Maar zelfs al zou dit niet zijn, M. Woeste vindt bij alle die aanvallen eene groote voldoening, namelijk hierin dat het getal der vereerders van zijn schoon talent en zijne nationale verdiensten, met den dag veelvuldiger wordt, zooals ook met den heer Victor Jacobs.

Hoe meer het liberalism tegen MM. Woeste en Jacobs raast en tiert, des te meer winnen beiden in toegenegenheid bij het volk. *Vrai*, zegt mev. de Girardin, *vous pouvez nous en croire, la haine a du bon.* Heel zeker, gij moogt het gelooven, er is iets goeds in den haat.

En dat zal de manifestatie van zondag aanstaande te Aalst andermaal bewijzen, zij moge dan ook vele galondragers en anderen, doen bleek worden van nijd en spijt.

Wereldtentoonstelling van Antwerpen.

De vastliggende luchtbal in de tentoonstelling, die in den beginne eene scheur bekomen had, is hersteld en zal binnen kort weer gereed zijn om op te stijgen.

—

Men kondigt een tweede bezoek van den koning aan in de tentoonstelling voor deze week.

—

Ondanks het ongunstig weder zijn er zondag veel vreemdelingen in onze stad aangekomen. De treinen, die in den voormiddag, zoowel aan de Zuid- als aan de Oststatie, zijn aangekomen, waren opgepropt met reizigers. Langs het water bracht de steamer *Norwich*, van Harwich, 250 reizigers aan, de *Falcon* van Londen, 128 en de *Asthon*, van Grimsby, 76.

—

Verleden maandag, is de tentoonstelling ook veel bezocht geworden. Sedert acht dagen is men veel vooruit gegaan. De duitsche afdeeling, welke veel schoons bevat, is bijna geheel gereed, en de russische, die zeer merkwaardig is, wordt vandaag woensdag, bij gelegenheid der verjaring van de kroning van keizer Alexander III plechtig ingehuldigd door graaf Bloudow, gezant van Rusland te Brussel.

Er zijn tentoonstellers, die er nog niet hebben kunnen toe besluiten om iets in hunne vitrien te stellen. Onder die achterblijvers hebben wij ook veel Belgen opgemerkt. Dit is te betreuren.

De hooge monumentale voorgevel blijft nog steeds zijn geraamte toonen : aan het onderdeel zijn sedert ons laatste bezoek eenige planken meer aan genageld : dit is alles. Men zegt dat men maar weinig werklieden kan vinden, die zulk eenen gevaarlijken arbeid willen verrichten.

De feestzaal der tentoonstelling was dinsdag namiddag proppens vol : er greep eene tweede uitvoering plaats van de inhuldigingscantate van Peter Benoit, onder het bestuur van den componist zelven. De vlaamsche meester oogstte veel toejuichingen in.

Misdaad te Zepperen.

In de gemeente Zepperen, een uur van St-Truiden, is donderdag eene misdaad in de volgende omstandigheden gepleegd :

De genaamde Helaers, welke voor zaken naar de stad geweest was, kwam rond half tien 's avonds in zijne woning te Zepperen terug ; terwijl hij het avondmaal gebruikte, werd Helaers eensklaps door een schot in de linkerhoofdslaap getroffen. De dood was oogenblikkelijk.

Een gebuur, welke op het oogenblik dat het schot gelost werd, zijne vensters aan 't sluiten was, verklaart in de halve duisternis een persoon te hebben zien wegvluchten, welke hij niet kon herkennen.

De gendarmerie doet ieverige opzoekingen.

Het slachtoffer laat eene weduwe met 7 minderjarige kinderen achter.

De gemeenten Wyshagen en Schuelen hebben de toelating bekomen om hunne gemeente school af te schaffen en de vrije school aan te nemen.

Op den markt van heden donderdag waren te koop gesteld : 218 koeien, 58 kalveren, 23 schapen, 157 vette en 2355 magere varkens.

Bedevaart naar Scherpenheuvel

De jaarlijksche bedevaart der genootschappen van den H. Vincentius à Paulo van Limburg naar O. L. V. van Scherpenheuvel, zal plaats hebben op maandag 1e juni.

Prijs voor heen en weer fr. 2,50.

Men kan zich reiskaarten bezorgen op het bureel van den *Postrijder* van nu af tot zaterdag 's middags.

Dood van M. Karel Rogier.

M. Rogier, oud minister van binnenlandsche zaken, is gisteren woensdag te Brussel overleden in den ouderdom van 85 jaren, tengevolge eener ziekte die sedert lang geene hoop op genezing meer liet.

M. Rogier was het laatste merkwaardig overblijfsel der oude unionisten partij, die na de belgische omwenteling van 1830 in ons land de bovenhand behield.

Zijne opvolgers hebben zijne voetstappen niet nagevolgd ; zij hebben de liberale partij in den weg der onverdraagzaamheid en der kerkvervolging geworpen. Sedert 1868, werd M. Rogier door de liberalen beschuldigd van te zeer gematigd te zijn ; hij werd niet meer erkend als de aanvoerder der liberale partij, die van toen af M. Frère-Orban als haar opperhoofd aannam.

Zijne laatste jaren heeft hij doorgebracht in de stilste eenzaamheid. Ofschoon hij nog deel maakte van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, leefde hij buiten alle politieke bekommernissen en zijn invloed op het staatkundig grondgebied was geheel en al verdwenen.

M. Rogier was te St-Quentin in Frankryk geboren in 1800. Hij was advokaat te Luik alwaar hij in 1830 met MM. Devaux en Lebeau een politiek dagblad stichtte onder den titel van *Mathieu Laensberg* ; in dit blad voerde hij eenen hevigen oorlog tegen het hollandsch gouvernement. In de revolutie trok hij naar Brussel aan het hoofd van eene compagnie luiksche vrijwilligers en nam deel aan de septemberdagen. Hij was lid van het voorloopig gouvernement en van het nationaal congres.

Later, op verschillende tijdstippen, maakte hij deel van het ministerie, tot dat hij zich in 1868, terug trok, omdat hij de strekkingen der liberale partij en de gevaren welke zij aan het vaderland bereidde, voorzag.

M. Rogier had geene fortuin. Hij leefde van zijne plaats van volksvertegenwoordiger, van zijn pensioen als oud-minister en van eene jaarlijksche rente welke koning Leopold I hem op de civiele lijst had toegestaan.

Gisteren woensdag heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers mededeeling ontvangen van het overlijden des ouden staatsmans.

De voorzitter, na in hartroerende woorden hulde bewezen te hebben aan den afgestorvene, heeft ten teeken van rouw voorgesteld de zitting te lichten.

Het hoofd van het ministerie heeft in naam van het gouvernement den lof gesproken van den grooten burger welke het land komt te verliezen.

Mgr de Haerne, die altijd de vriend van M. Rogier gebleven was en eindelijk M. Frère-Orban hebben op hunne beurt het woord gevoerd.

De dag der lijkplechtigheid is nog niet bepaald. Zij zal plaats hebben in Sint-Gudulakerk te Brussel.

—

Men leest in den *Moniteur* van heden :

« Een groot beeld van onze nationale geschiedenis komt te verdwijnen. Een beproefde patriot, een der helden van 1830, een der verkleefdste, der verstandigste en der eerlijkste dienaars van het land en van ons koninklijk stamhuis, KAREL ROGIER, is gisteren om 2 uren 20 minuten 's namiddags overleden.

» Deze dood, ofschoon voorzien, heeft in de hoofdstad eene diepe ontroering te wege gebracht en zal smartelijk weerklinken in het gansche land. »

Dood van Victor Hugo.

De *Univers* schrijft :

« Kan het roem heeten, dien hij heeft ingeoogst de roem van de drukpers en van de academien, ja, dan is hij de roemrijkste man dezer eeuw geweest. Al jaren lang is hij bewierrookt en aangebeden, en het scheelde weinig, of men had een God van hem gemaakt, een God naar de opvatting der ongeloovigen en *farceurs*, een God dien men kan bespotten.

« Victor Hugo was in staatkunde, in wijsbegeerte, in sociale wetenschap nooit iets anders dan een wellluidende en verdragende echo.

« Zijne diepte is van hetzelfde allooi. Zijn rijkdom van beelden geelt een denkbeeld van het verhevene. Maar wat heeft hij gezegd ?

« Men zoeke, en negentien maal van de twintig zal men niets vinden. Zijne fraaie verzen zijn hol, dit schitterend gezang verbergt eene ledigte.

« Indien hij roert, dan komt het daarbij dat hij op de zenuwen gewerkt, dat hij de hartstochten opgewekt heeft. Hij vat beweging op voorgevoel. Den teederen, hartelijken toon heeft hij bijna nooit weten te treffen. »

—

Het gouvernement bereidt hem eene hulde waarvan misschien geen voorbeeld bestaat. Het stoffelijk overschot van den grooten dichter zal drie dagen achtereen onder de *Arc de Triomphe* in de *Champs Elysées* worden tentoongesteld.

Sommige katholieke bladen maken eenen uitbundigen lof van Victor Hugo en halen brokken uit zijne werken aan, die getuigen dat deze dichter zeer katholieke oogenblikken had.

Doch wat bewijzen die oogenblikken, als men de bladzij omgeslagen, de afschuwelijkste en brutaalste lasteringen en loocheningen van het katholicism leest, die eene pen kan uitwerpen ?

Victor Hugo, is, in zake van wijsgeerige, politieke en godsdienstige denkwijs, een windhaan geweest, die naar alle stelsels heeft gedraaid ; die hier heeft verloochend, wat hij ginder heeft aangebeden ; die hier heeft vervloekt, wat hem ginder knielen deed.

De monarchie werd door hem vereerd, gelijk de revolutie en het schavot ; de godsdienst gelijk het brutaalste ongeloof ; doch in alle geval, het kwaad is in zijne boeken oneindig meer vereerd dan wel het goede, en wij hebben, onder dat oogpunt, geen wierook voor hem te branden.

Deze dichter is, in zijne onmeetlijke trotschheid, de afbreker geweest van het godsdienstig gevoel en een aanbidder van het moordgeweer en de revolutie, en wij zeggen met Léon Gauthier : « Laat M. Hugo roepen dat hij de broeder van den « verloordeelde en van den vervloekte » zijn wil ; doch laat ons hopen dat God hem de uitwerkseis van die leste broederlijkheid niet doe gevoelen. »

Hij ruste in vrede ; doch de katholieken hebben op zijn graf geene bloemen te strooien.

BINNENLAND

Men schrijft uit Brussel, 25 mei :

M. Frère is terug van zijne reis in Italie. Hij bevindt zich voor het oogenblik te Brussel.

— Het parket te Brussel heeft eene huiszoeking bevolen bij verschillende drukkers, bij wie onzedelijke drukwerken worden uitgegeven.

— De berlynsche bladen melden dat onze koning in den loop dezer week aldaar verwacht wordt.

— Marie Ruts, de ontaarde moeder welke haar kind doodde en tusschen de dakpannen wegstopte heeft volledige bekentenissen gedaan.

BUITENLAND

Frankrijk.

Donderdag is Lepot, een der verwurgers van Rysel, op de plaats Saint-Vaast, bij de gevangenis te Douai, gehalsrecht.

De strafuitvoering had plaats om 4 uur 's morgends terwijl het stortregende. Eene talrijke menigte stond rond het schavot. Men was op de daken der huizen, op tafels, stoelen en ladders geklommen. Lepot werd om drie uur 's nachts gewekt. Hij borst uit in woede en riep uit : « Ik wil niet sterven ! Ik heb daarvoor niets gedaan. Laat mij in vrede ! Ik ben de minst plichtige en mij guillotineert men. » Dan is hij wat kalmer geworden. Hij heeft eenen vaarwelbrief aan zijne moeder geschreven.

De scherprechter, denkende dat Lepot weerstand zou bieden, heeft hem steviggebonden, maar die voorzorg bleek nutteloos te zijn ; Lepot ging met vasten zelfs met verhaasten stap naar het schavot. Hij bezag verscheidene malen het mes, zonder vrees, met vaste houding.

Het mes sneed het hoofd wat te laag af ; de schouders werden een weinig getaakt. Na de strafuitvoering werden op het lijk wetenschappelijke proefnemingen gedaan, door eenen professor der faculteit van Rijsel, omringd door zijne leerlingen. Linez, die ook ter dood veroordeeld werd voor dezelfde misdaad heeft genade van de doodstraf bekomen.

Men ging hem zijne strafverandering in levensdurende dwangarbeid 's morgends om 5 uur aankondigen. Hij werd bleek als men in zijne cel kwam. Men deed hem zijne boeien af en leidde hem dadelijk in het kwartier der gevangenen voor het leven.

De misdaad der verwurgers van Ryssel heeft in de streek eene diepe ontroering verwekt.

Eene weduwe, met name Houlanger, werd den 19 september 1884 vermoord, in vollen dag, met eene ongehoorde stoutheid. De misdaad werd gevolgd van diefte van linnengoed, kleederen, enz. Vier der beschuldigden werden voor het assisenhof van Douai veroordeeld : Lepot en Lenez ter dood, Dumontey en Dumont tot levensdurende dwangarbeid.

Duitschland.

NATUURVERSCHIJNSEL.

Men schrijft uit Truchtersheim (Elzas) 22 mei :

« Men heeft gisteren, tijdens een hevig onweder, een zeer zeldzaam natuurverschijnsel waargenomen Zekere Strub zag zijn wijnberg plotselings op eene lengte van omtrent dertig meters instorten.

Een gerucht, als dat van een stuk geschut, ging er meer gepaard. Op de plaats van den verdwenen grond bevindt zich eene holte, die met kokend water is opgevuld.

Men doorzocht de put met lange hopstaken, zonder er nogtans den bodem van te vinden.

Dit natuurverschijnsel verontrust zeer de inwoners van Truchtersheim, die vreezen dat, den eenen of anderen dag, hun dorp op dezelfde manier zal verdwijnen.

—

Men schrijft uit Berlyn :

De meimaand draagt bij ons den naam van *wonderschoone*, maar wat zij ons dit jaar gebracht heeft, gaat aller begrip te boven. Wanneer men hoort dat het te München hevig gesneeuwd heeft en dat er te Weenen gedurende de laatste nachten menschen op straat doodgevrozen zijn, dan moeten wij ons te Berlyn met de « matige koude, » die nu bij ons heerscht, tevreden stellen. Daarom lijdt dan ook geheel Berlyn nu aan verkoudheid. Van de drie menschen, die men spreekt, heeft één eenen hevigen hoest, is heesch of lijdt aan eene hersenverkoudheid, — kortom, het is een guldentijd voor onze doktoren en apothekers !

Te Berlyn heerscht de mode om den 1 mei de kachels af te danken en met stoken op te houden, want « de wonderschoone meimaand » is immers aangebroken, en aan deze gewoonten blijft de Berlyner getrouw. Ik beken gaarne dat het in de laatste dagen vroor in mijne woning ; maar toch wanneer men het waagde te stoken, maakte men zich belachelijk, want de mei is nu in het land.

Dit herinnert mij levendig aan de beroemde « meiparade » te Petersburg. Dit is eene groote wapenschouwing, welke daar elk jaar op het Marsveld plaats heeft en bij welke gelegenheid de soldaten in « zomertenue, » dit is met witte broek moeten verschijnen. De manschappen klappertanden van koude en na de parade wordt een zeker aantal van hen dadelijk naar het hospitaal gebracht met bevrozen beenen en door de koude verstijfde knieen.

Politiek overzicht

DE FRANSHE KAMERS.

De twee fransche Kamers hadden zaterdag te stemmen over het wetsontwerp dat haar werd voorgesteld, rakende de begraving van Victor Hugo op kosten van den Staat. Gelijk men denken kan werd het wetsontwerp door de beide wetgevende vergaderingen met eenparige stemmen aangenomen. In de Kamer der afgevaardigden hebben er echter drie leden tegengestemd : twee dezer waren de Bonapartisten de Cassagnac en de Baudry d'Asson, die moeilijk hulde konden brengen aan de nagedachtenis van den dichter, wiens scherpe hekelpen Napoleon III zooveel afbreuk heeft gedaan. De dag der begraving, die dag van nationale rouw zal verklaard worden, is nog niet vastgesteld. Na die stemming hebben de twee Kamers hare zitting opgeschorst.

—

BLOEDIGE WANORDERS TE PARYS.

Er hebben zondag laatst ernstige wanorders te Parys plaats gehad. Revolutionnairen ten getalle van ongeveer tien duizend, waren er om twee uur namiddag op het kerkhof Père Lachaise vergaderd om eene betooging te doen op de graven der communards, bij gelegenheid der verjaring van de « Bloedige week », het is te zeggen der intrede van het leger van Versailles te Parys.

Eenige minuten na twee uur kwamen de hoofdmannen der revolutionnairen aan. Redevoeringen werden uitgesproken door de burgers Vaillant, Clement en den generaal der Commune Eudes. Om drie uur greep er eene botsing plaats en daar de policie wilde tusschenkomen namen de wanorders een ernstig karakter aan. Eene groep ontvouwde een rood vaandel. Hierop ontstond eene algemeene verwarring. De republiekeinsche garde liep nu hevig met gevelde wapens de volksmenigte in. De policie-agenten werden op eenen regen steenen onthaald ; men riep dat het lafhartigaards en moordenaars waren. Onder het uitdeelen van sabelslagen deden de agenten het kerkhof ontruimen. Verscheidene personen werden ernstig gekwetst, onder anderen de heeren Carnat en Augé, policie officieren, ernstig aan het hoofd.

Een zekeren Joachim werd door een republikeinschen garde omgeworpen, en daar hij bij het opstaan met eenen steen wierp, stak een andere garde hem de bajonnet door het lijf. Joachim werd in eenen wanhopigen staat naar het hospitaal Tenon gedragen.

Te rekenen van dit oogenblik grepen er schrikkelijke worstelingen plaats. De betoogingmakers wierpen met steenen ; de republiekeinsche garden staken met hunne bajonnetten ; langs wederkanten waren de gekwetsten talrijk. In het gevecht werd een garde ontwapend. Eindelijk slaagde de openbare macht er in het kerkhof, de buitenboulevards en de Roquettestraat te doen ontruimen.

—

Zondag avond. — Eene opgewonden volksmenigte bleef geheel den avond voor het kerkhof staan. Wanneer de republikeinsche garden om half acht naar hunne kazernen terugkeerden, werden zij uitgejouwd. Talrijke aanhoudingen werden gedaan.

Om half tien uur hoog de heer Quercy, opsteller van den *Cri du peuple*, zich in het hospitaal Tenon aan, met de vrouw van Joachim, om het lijk van dezen laatsten te eischen, daar men hem dood dacht. Zij werden niet binnen gelaten en zij begaven zich naar de meierij van het XXe arrondissement, alwaar zij vernamen dat hij nog